

mutationes per aliquot annos sustinere, antequam perfectiorem sanitatem, prouectiori aetati propriam, consequi possimus. Quae quidem incommoda pro diuersitate infantum et ipsa diuersa sunt, ita ut in aliis grauiores et diuturniores, in aliis autem mitiores et breuiores effectus edant, prout nempe illi vel debiles vel robusti esse solent. Interim tamen cum ea aetate non omnes ac singulae actiones rite procedant, sed vna et item altera laesa deprehendatur, semper idea morbi locum ibi habet.

Delineatae sunt, uti neminem, rei physiologicae peritum, latet, in foetu omnes corporis partes, euoluuntur iam quaedam, dum ille adhuc in utero geritur, nutriuntur statim a partu, per aliquot annorum seriem crescunt et perficiuntur, quaedam vero plane immutantur, aliam indolem induunt, maiorem firmitatem accipiunt, usque dum ad illum gradum accesserint, quo nullas eiusmodi mutationes ulterius subire possint. Ut alia huius rei exempla nunc mittamus, luculentum testimonium dentes praebent, qui non cum foetu, saltem rarissime^{a)} connascuntur. Differunt illi, in foetu delineati et plane discrepant a reliquis partibus osseis, quibus ratione indolis suae deinde similes sunt. Massa enim pultacea, mollis, caseosa, uti vulgo dicitur, quae, soluta in aqua, in liquorem mucilaginem abit, in cauis maxillarum interioribus reperitur, quae sensim indurata erumpit, adeo ut dentes instar clauorum in loculis vtriusque maxillae per gomphosin firmiter infigantur et per gingiuas externe firmentur. Ac per internum quidem alueolorum periosteum arctissime
cohae-

a) Reperiuntur quidem exempla hominum, in quibus dentes, cum adhuc in utero essent, apparuerunt, sed ea sunt admodum rara. Sic Ludouicum XIV. Galliae Regem cum duobus dentibus incisoriis natum esse, memoriae proditum est.